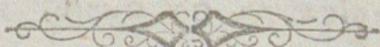

лаха на трѣното да приѣмни храна та да не са
загубѣатъ, нò вѣше са премѣнало времѣто, за-
що̀ нитѝ ти́и мо́жаха да мѣ дадѣтъ, и́ тѣй
оумра́ха сичкитѣ сѣ чрѣвото на ѣдно̀, защото̀
не го храни́ха.

52. Р Я З Я И Ч Н Ы І О Т О Р І Я.

1. МОЛЧАЛИВА МОЛБА.

На ѣдно̀ момчѣ вѣха мѣ зарачали да не ѣщи
нищо̀ на трапѣзата. Вдѣнъ пѣть го заворѣвиха
и́ не мѣ дадоха ѿ ѣдно̀ ѣстіѣ, а̀ то посѣгна
та зѣ соль и́ а̀ годѝ напѣда си: ти́и го по-
пы́таха: за що̀ ти ѣ сольта; а̀ то̀ рече: да
посола̀ ѣстіѣто дѣто̀ щѣ ми дадѣте. 2. И́ на ѣдно̀
момиченце пакъ тѣй вѣха зарачали, и́ заворѣ-
виха веднѣждъ та не мѣ дадоха ѿ ѣдно̀ ѣстіѣ;
а̀ то̀ си прострѣ раката та пока́зваше сѣ прѣ-
статъ си и́ дѣмаше: ѿ този́ ми дадохте, и́
ѿ този́ и́ ѿ този́... а̀чи́ прискѣчаше о̀нози́
ѣстіѣ ѿ ко̀ето не вѣ ѣло. Тогѣзи го видѣха и́
го попы́таха: а̀ми́ не ти ли дадоха и́ ѿ този́;
а̀ то̀ рече: не. Ти́и са засма́ха за о̀умната тѣзи
молба́ и́ мѣ дадоха. 3. Воздѣржаніѣ. Я́да карій-
ската царїца, провѣди Я́лѣксандрѣ много̀ хѣ-
бави ѣстіѣ и́ повѣри (а̀хчи́и) ѣскѣснѣи а̀ то́й
ги варна́ на за́дъ и́ рече: а̀зъ ѣмамъ тѣрдѣ
дѣбры повѣри ѿ о̀учитѣлтѣ мой деонїда, за
плѣдне, много̀то но́щно варѣніѣ а̀ за вѣчарь,
мѣлко̀то плѣднѣваніѣ. 4. Рахѣніѣ междѣ ва́ца и́